

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0344 van 25 juni 2013
in de zaak 1112/0129/SA/2/0103

In zake:

de bvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Tom SWERTS
kantoor houdende te 1000 Brussel, Wolvengracht 38
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEDELEGEERDE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Michel VAN DIEVOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Wolstraat 56
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomende
partijen :*

1. de cvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Tangui VANDENPUT en Patrik DE MAEYER
kantoor houdende te 1160 Brussel, Tedescolaan 7
waar woonplaats wordt gekozen

2. het college van burgemeester en schepenen van de **stad LANDEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim MERTENS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 14 oktober 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO van 17 augustus 2011 waarbij aan de eerste tussenkomende partij onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het realiseren van een windturbinepark.

De bestreden beslissing heeft betrekking op percelen gelegen te [REDACTED] met kadastrale omschrijving [REDACTED] en te [REDACTED], langs de E40 en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met een arrest van 21 maart 2012 (nummer S/2012/0056) heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verworpen.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 21 maart 2012 toegewezen aan de tweede kamer.

2.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 15 mei 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julie LAUWERS die loco Mr. Tom SWERTS verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Michel VAN DIEVOET die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Joris GEBRUERS die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en advocaat Patrik DE MAEYER die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

De cvba [REDACTED], aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning, verzoekt met een aangetekende brief van 25 november 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 13 december 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

2.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Landen verzoekt met een aangetekende brief van 28 november 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 13 december 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 23 december 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het oprichten van een windpark van 16 windturbines waarvan er zich 9 in de gemeente Landen (Vlaams-Brabant) bevinden en 7 in de gemeente Gingelom (Limburg)”*.

De aanvraag kadert in een groter project, waarbij in Wallonië nog dertien windturbines voorzien zijn langs de E40 en de HST-lijn.

De deputatie van de provincieraad van Limburg verleent op 3 februari 2011, op basis van een hernieuwde aanvraag MER-ontheffing, een milieuvergunning voor de zeven windturbines die zijn gelegen op het grondgebied van de gemeente Gingelom. De Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu verleent op 29 juli 2011 een milieuvergunning voor de negen windturbines op het grondgebied van de gemeente Landen. Tegen deze laatste beslissing zijn verschillende vorderingen tot schorsing en vernietiging bij de Raad van State ingediend. Bij arrest nummer 218.397 van 8 maart 2012 heeft de Raad de milieuvergunning voor de negen windturbines geschorst omdat deze de hindernisbeperkende vlakken van het ULM-terrein van ■■■■ doorboren en aldus voor de vzw ■■■■ een ernstige hypotheek leggen op de mogelijkheid om het bestaande vliegterrein verder te blijven exploiteren.

De percelen liggen nabij het ULM-vliegveld van Gras-■■■■ dat beschikt over een exploitatievergunning van het Directoraat-Generaal Luchtvaart van 1 juli 1988. Deze vergunning werd verleend voor onbepaalde tijd, maar werd ingevolge een wijziging van het milieuvergunningsdecreet naar geldigheidstermijn tot 1 september 2016 teruggebracht (volgens besluit deputatie provincie Vlaams-Brabant van 17 maart 2011).

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Tienen-Landen’ gelegen in agrarisch gebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

FOD mobiliteit en vervoer brengt op 7 april 2011 een ongunstig advies uit voor de windturbines 1 tot en met 9 omdat zij de hindernisbeperkende vlakken van het ULM-terrein van ■■■■ doorboren.

Het Vlaams Energieagentschap, interdepartementale windwerkgroep, brengt op onbekende datum een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 17 augustus 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

Dit is de bestreden beslissing.

De vzw ■■■■ heeft tegen deze beslissing eveneens een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging ingediend. Dit dossier is bij de Raad gekend onder het nummer 1112/0132/SA/2/0155. Met het arrest van 21 maart 2012 met nummer S/2012/0057 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging verworpen. Met het arrest van 25 juni 2013 met

nummer A/2013/0346 is de bestreden beslissing gedeeltelijk vernietigd voor zover het de 9 windturbines betreft die gelegen zijn op het grondgebied van de gemeente Landen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

1.

De Raad heeft met het arrest van 21 maart 2012 (nummer S/2012/0056) vastgesteld dat de verzoekende partij over het rechtens vereiste belang beschikt overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

2.

De verwerende en de eerste tussenkomende partij verzoeken de vordering slechts ontvankelijk te verklaren in zoverre deze betrekking heeft op de 9 windturbines gelegen te Landen, zijnde dat deel van de vergunning waarvan de verzoekende partij beweert dat zij nadeel ondervindt.

Een stedenbouwkundige vergunning is in principe ondeelbaar, tenzij – bij wijze van uitzondering – de rechtsgevolgen van deze stedenbouwkundige vergunning kunnen gesplitst worden. Van splitsbaarheid is pas sprake indien een vergunning in feite bestaat uit een aantal deelvergunningen, die ook los van elkaar als zelfstandige vergunningen kunnen bestaan en uitgevoerd worden, maar die omwille van coherentie van het geheel in één grote stedenbouwkundige vergunning worden genomen, en waar bovendien de vergunningverlenende overheid, afgezien van het afgesplitste onderdeel een zelfde beslissing zou hebben genomen.

Uit de beschrijving van de aanvraag blijkt dat deze betrekking heeft op 16 windturbines in totaal, allen gesitueerd langs de E40 en de HST-lijn. Windturbines V1 tot en met V9 zijn gelegen te Landen, windturbines V10 tot en met V16 te Gingelom. Voor elk van de groep windturbines gelegen in een van de twee gemeentes werd een afzonderlijke milieuvergunningsaanvraag ingediend bij een verschillende overheid. Het Directoraat-Generaal Luchtvaart verleende op 7 april 2011 een ongunstig advies voor de windturbines V1 tot en met V9, gezien deze de hindernisbeperkende vlakken van het ULM-terrein van ■■■ zouden doorboren. De Raad stelt bijkomend vast dat de verzoekende partij haar belang beperkt tot de 9 windturbines gelegen te Landen en geen gewag maakt van hinder van deze gelegen in Gingelom.

De verzoekende partij stelt in een bijkomende nota dat haar belang beperkt is tot de windturbines V1 tot en met V9, maar maakt anderzijds voorbehoud bij het verzoek van de verwerende en de eerst tussenkomende partij omdat het weglaten van de 9 windturbines de lijnopstelling zal doorbreken en er also een onverenigbaarheid kan zijn met de goede ruimtelijke ordening of er niet langer kan voldaan worden aan het clusteringsprincipe. De verzoekende partij gaat hier echter niet verder op in en staft deze veronderstellingen ook niet.

De Raad stelt daarnaast vast dat de inplanting van de 7 windturbines te Gingelom, allen langs de E40 en de HST-lijn gesitueerd, overeenstemt met de regels inzake clustering, vastgesteld in het afwegingskader voor de inplanting van windturbines zoals omschreven in de omzendbrief EME/2006/01-RO/2006/2.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de stedenbouwkundige vergunning voor de 16 windturbines kan gesplitst worden in twee deelvergunningen, met name een vergunning voor de 9 windturbines te Landen enerzijds, en één voor de 7 windturbines te Gingelom anderzijds. De windturbines te Landen zijn gelegen in agrarisch gebied. De overige windturbines zijn gelegen in

landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De Raad stelt tevens vast dat de twee reeksen windturbines voorzien zijn op het grondgebied van twee verschillende gemeenten, dat er twee openbare onderzoeken werden gevoerd en diverse instanties zich specifiek over de ene of de andere reeks hebben uitgesproken. De vergunning is derhalve splitsbaar en het afzonderlijk beoordelen van de beide reeksen zou – naar het oordeel van de Raad – niet tot een andere beslissing geleid hebben.

De Raad stelt tenslotte vast dat de door de verzoekende partij ontwikkelende middelen gericht zijn tegen dát onderdeel van de bestreden beslissing waar een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de windturbines V1 tot en met V9.

Het belang van de verzoekende partij en haar vordering tot vernietiging wordt dan ook beperkt tot het onderdeel van de bestreden beslissing waarbij aan de eerste tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de oprichting van de windturbines V1 tot en met V9.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Met het aangehaalde arrest van 25 juni 2013 met nummer A/2013/0346 werd de bestreden beslissing van 17 augustus 2011 vernietigd, voor zover ze de 9 windturbines betreft te Landen. De Raad dient tot de noodzakelijke vaststelling te komen dat de voorliggende vordering tot vernietiging, waarbij het belang van de verzoekende partij wordt beperkt tot de 9 windturbines te Landen, geen voorwerp meer heeft.

De oorzaak van het teloorgaan van het voorwerp van het beroep tot vernietiging kan niet aan de verzoekende partij worden toegeschreven. Het komt de Raad daarom passend voor om de kosten van het geding, meer specifiek het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, ten laste van de verwerende partij te leggen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De verzoeken tot tussenkomst van de cvba [REDACTED] en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente LANDEN zijn ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan voorwerp.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275,00 euro, ten laste van de verwerende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200,00 euro, ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 25 juni 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS